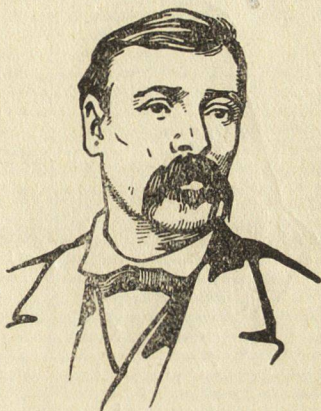

венъ секретаръ или съветникъ — руси, белгийци, французи, нѣмци, австрийски славяни. Трѣбва да се пише върху българскитѣ работи въ вестниците*). Вечеряхъ у Горбанова.

16 ноемврий, недѣля. Вали гжстѣ снѣгъ. Калъта се скри. Топло е. Сутринъта отидохъ у Стоилова. При него, както обикновено, бѣше полицмейсторътъ Кикеровъ на докладъ, хубавъ високъ мжжъ, чернокосъ, прошаренъ, масивна фигура (отъ Сопотъ), служилъ е въ румънската армия; грижи за публичнитѣ жени, опити за тѣхното ограничение въ една улица, около 40, повечето сръбкини отъ Банатъ и румънки, съдържателкитѣ сж еврейки. — Съ Стоилова приказвахме за мебели, премѣстване; за неговото хубаво жилище—въ него човѣкъ ще може да се чувствува съвсемъ по европейски въ тази пустиня. Моята мизерия; праздни обещания, върховно незадоволство, виждамъ, че не може да се върви напредъ, само губене на време и здраве. — Обѣдвахъ съ Начовича, Д-ръ Минчо (караше се при обѣда съ депутата Кавалджиевъ), Стояновъ, Агура, руски офицери. Народно гърлодерство. — Съ Начовича и Цачева отидохме въ кжщи у Горбанова (Натанаилъ Охридски ме е търсилъ между туй), въ стаичката на първия етажъ. Пакъ посещение: македонецътъ Георгиевъ отъ Велесъ, училъ земедѣлие въ Таборъ, хубавъ, руменъ, чернокосъ момъкъ, сега временно въ министерството на финанситѣ; и той е „червенъ“ като цѣлата младежъ; азъ безъ забикалки изказахъ своето мнение за лошото положение на страната, липса на патриотизъмъ, върви по пжтя на Гърция и ще пропадне като нея. — На 5 часа у Горбанова обѣдъ или вечеря. — После писахъ на домашнитѣ си писмо дълго 12 страници.

Х. Кикеровъ

17 ноемврий, понедѣлникъ. Сутринъта отидохъ въ княжеската канцелария; тамъ бѣше генералъ Паренсовъ (бюджетъ и флота), европейски вестници „Tems“, „Globe“, „Times“, „Pal Mal Gazette“ „Fanfulla“ и т. н.), 4-членна турска депутация при княза. На пладне ходихъ на пощата (помѣстена въ хубавъ полуразрушенъ турски сарай съ тавани въ рѣзба) и въ гостилницата. Съ Стоянова имахъ споръ за ноевскитѣ. Много се сърдѣше за моя критицизъмъ. Неотколе ми разправяше, че Софроний на 1806. г., когато захванала

*) На полето на Дневника срещу това мѣсто Иречекъ е написалъ: нѣкое магаре народенъ представителъ ми е смѣнилъ галошитѣ.